

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/17/2023
Identifikačné číslo spisu: 6121010511
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:6121010511.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí konanom 26. apríla 2023 v Bratislave, v trestnej veci obvineného J. F., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, o dovolaní obvineného J. F. podanom proti trestnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7T/19/2021, z 12. júla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. F. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica trestným rozkazom, sp. zn. 7T/19/2021, z 12. júla 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 28. júla 2021, uznal obvineného J. F. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

dňa 07. 03. 2021 v čase okolo 10.00 h v O. O. na ulici XX. U. XX v priestoroch obchodného domu Kaufland odcudzil fľašu alkoholu - vodku zn. Nicolaus v hodnote 10,59 Eur tak, že si ju vložil pod bundu a následne prešiel pokladničnou zónou bez zaplatenia, kde bol následne zastavený pracovníkom SBS, čím uvedeným konaním pre spoločnosť Kaufland Slovenská republika, v. o. s., so sídlom Trnavská 41/A, Bratislava, IČO: 35 790 164, škodu krádežou vo výške 10,59 Eur,

uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to dňa 17. 08. 2020 za skutok z 27.04. 2020, rozhodnutím Okresného úradu Brezno č. OU-BR-OVVS-2020/006983-007, právoplatným dňa 04. 11. 2020, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 30,00 Eur za spáchanie priestupku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb..

Obvinenému bol podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 14 mesiacov.

Obvinený J. F. podal dovolanie proti označenému trestnému rozkazu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i), písm. h) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania uviedol: „Dovolanie podávam voči trestnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, z 12.07. 2021, sp. zn. 7T/ 19/2021 (ďalej len „rozhodnutie OS BB“) v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo 07.09.2022, sp. zn. 7T/19/2021 (ďalej len „uznesenie OS BB“), ktoré na toto rozhodnutie nadväzuje. V rámci možností ustanovenia obhajcu z 20. 01. 2023 v konaní vedenom pod sp. zn. 7T/19/2021, podávam proti trestnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 12.07.2021, sp. zn. 7T/ 19/2021, v spojení s v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo 07.09. 2022, sp. zn. 7T/19/2021, v zákonom stanovenej lehote, toto dovolanie, a to z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h), i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku: „Dovolanie možno podať, i) rozhodnutie je založené na neprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na neprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, ii) bol uložený trest mimo zákonom ustanovený trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Uvádzam, že toto dovolanie podávam na základe môjho výslovného súhlasu, potom čo som bol poučený o dovolaní a dovolacích dôvodoch, na základe ktorých je možné dovolanie podať.

S odkazom na komentár k ustanoveniu § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zdôrazňujeme, že „Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku“ sa (okrem iného) rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin, alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdným skutkom dopustil. Z toho vyplýva, že súd môže v dovolacom konaní rekvifikovať na podklade zisteného skutkového stavu a vykonaných dôkazov uvedený skutok z trestného činu aj na konanie, ktoré prípadne nie je trestným činom. Takýto záver môže dovolací súd urobiť vtedy, ak pri preskúmaní rozhodnutia zistil, že určitá okolnosť potrebná pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu nebola preukázaná (napr. rozhodnutie NS ČR NS 20/2003/T494, NS 22/2003-T527, NS 23/2003-T527, NS 24/2003-T571, NS 28/2004-T588). Z týchto rozhodnutí vyplýva, že právny záver o protiprávnosti určitého činu musí mať podklad v zodpovedajúcich skutkových okolnostiach obsiahnutých v odsudzujúcom rozsudku.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku si dovoľujem súdom vytknúť, že pri ukladaní trestu nepoužili zmierňovacie ustanovenie § 39 Trestného poriadku a bol mi potom uložený neprímeraný trest. Vo vzťahu k výške trestu mám za to, že uložený trest odňatia slobody, ktorý mi bol uložený, je vysoký, najmä s ohľadom na ďalšie tresty, ktoré som pred týmto vykonal a ktoré ešte vykonať mám, mám za to, že od uloženia tohto trestu mohlo byť upustené, prípadne trest uložený miernejší. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti bude postačovať aj trest kratšieho trvania, a teda uložiť minimálny možný trest. Preto si myslím, že rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sú nespravodlivé a nezákonné. Mám za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov vzhľadom na môj zdravotný stav a potrebu starostlivosti o moju rodinu je neprímerane prísny, nakoľko som otcom 8 detí, o ktoré je potrebné sa starať a zabezpečovať ich potreby. Dožadujem sa prehodnotenia uloženého trestu a navrhujem uložiť trest za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 Trestného zákona, resp. navrhujem zrušiť rozhodnutia a vec vrátiť súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania a následného uloženia trestu za použitia § 39 Trestného zákona.

Na základe horeuvedeného navrhujem, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ust. § 371 ods. 1 písm. i, písm. h) Trestného poriadku a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutia a prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol“.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor:

„Dôvody uvádzané odsúdeným v dovolaní, a síce že mu bol uložený neprímerane prísny trest vzhľadom na to, že má 8 detí a musí sa starať o rodinných príslušníkov, nie sú zákonné dôvody, ktoré by predstavovali splnenie podmienok na podanie dovolania.

Zdôrazňujem, že skutočnosť, že odsúdený mal 8 detí aj počas páchania trestnej činnosti. Rodinné prostredie nie možné považovať za poľahčujúcu alebo priťažujúcu okolnosť v trestnom konaní. Použitie ustanovenia § 39 a nasl. Trestného poriadku súdom, záleží na právnom posúdení veci súdom a dôkaznej situácii. Súd nie je viazaný zákonom k vyslovenému použitiu uvedeného ustanovenia. Súd môže použiť uvedené zákonné ustanovenie § 39 na základe svojej predchádzajúcej právnej úvahy, nie však explicitne zákonom viazaný k jeho použitiu. Mám za to, že s poukazom na uvedené nie je možné si „vynucovať“ použitie ustanovenia § 39 Trestného poriadku súdom, a jeho nepoužitie pri stanovení trestu nie je dôvodom na podanie dovolania. V kontexte uvedených skutočností považujem rozhodnutia napádané dovolaním odsúdeného za zákonné a mám za to, že v predmetnej trestnej veci nie je dôvod na postup podľa ust. § 371 a nasl. Trestného poriadku“.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) prioritne skúmal splnenie formálnych podmienok na podanie dovolania v intenciách ustanovenia § 382 písm. a), písm. b) a písm. d) až písm. f) Trestného poriadku a zistil, že obvinený J.U. F. nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania v zmysle § 369 Trestného poriadku.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolací súd na verejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiery a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Proti iným rozhodnutiam neuvedených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku (ak tento zákon neustanovuje inak - viď § 368 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku) môže podať dovolanie len minister spravodlivosti, a to v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

- a) generálny prokurátor proti ktorémukolvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z uvedených ustanovení je zrejmé, že obvinený môže podať dovolanie výlučne len proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa.

Keďže trestný rozkaz nie je definovaný ako rozhodnutie súdu druhého stupňa, obvinený nemôže voči nemu podať dovolanie a je preto na takýto procesný úkon neoprávnenou osobou. Zo zákonnej úpravy vyplýva, že proti trestnému rozkazu je aktívne oprávnený podať dovolanie výlučne minister spravodlivosti, a to prípadne i na podnet obvineného.

Na základe uvedeného musí dovolací súd konštatovať, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou, pretože obvinený nie osobou oprávnenou podať dovolanie proti tomuto typu rozhodnutia súdu.

Na základe uvedeného rozhodol najvyšší súd podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku a dovolanie obvineného odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.